

Duch Święty obdarza nas charyzmatami

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Wyjaśnienie, czym są charyzmaty i owoce Ducha Świętego.
- Wskazanie na Kościół i człowieka jako świątynię Ducha Świętego.
- Wyjaśnienie, dlaczego potrzebujemy charyzmatów i owoców Ducha Świętego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, czym są charyzmaty;
- tłumaczy, czym są owoce Ducha Świętego;
- opisuje Kościół i człowieka jako świątynię Ducha Świętego;
- wskazuje, dlaczego człowiek potrzebuje charyzmatów i owoców Ducha Świętego;
- tłumaczy, jak powinien zachowywać się człowiek będący świątynią Ducha Świętego.

Pojęcia i postaci

Dary Ducha Świętego, dary naturalne, dary nadprzyrodzone, charyzmaty, owoce Ducha Świętego, świątynia Ducha Świętego.

Wartości

Człowiek świątynią Ducha Świętego.

Metody i środki

Tekst z lukami, miniwykład, tworzenie historii, od filmu do tabeli, praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana, wydrukowany tekst z lukami (załącznik 1), tabela (załącznik 2).

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Chwała Ojcu.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę wiedział, czym są charyzmaty i owoce Ducha Świętego; będę umiał wyjaśnić, dlaczego o Kościele i człowieku mówimy, że są świątynią Ducha Świętego; będę wiedział, jak postępować, żeby być prawdziwą świątynią Ducha Świętego.

Metoda – tekst z lukami. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że dzisiejsza lekcja będzie kontynuacją zagadnień, o których mówiliśmy ostatnio. W ramach przypomnienia treści wcześniejszej lekcji nauczyciel rozdaje uczniom tekst z lukami (załącznik 1) i prosi o jego uzupełnienie. Po zakończeniu pracy uczniowie odczytują teksty, a nauczyciel w razie potrzeby koryguje ich odpowiedzi.

Przyjmując sakrament *chrztu*, otrzymaliśmy dary Ducha Świętego. Dzielimy je na dary *naturalne* i *nadprzyrodzone*. Kościół wymienia *siedem* darów naturalnych Ducha Świętego. Sakrament *bierzmowania* umacnia w nas działanie Trzeciej Osoby Boskiej. Dary naturalne otrzymuje każdy człowiek, gdyż są nam *niezbędne do zbawienia*. Nieustannie powinniśmy *modlić* się o łaski Ducha Świętego, aby w szczególnych sytuacjach naszego życia umacniał nas swoimi darami.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel przypomina uczniom, że Duch Święty obdarowuje nas darami naturalnymi i nadprzyrodzonymi, nazywanymi charyzmatami. Słowo „charyzmat” pochodzi od greckiego *charis*, czyli łaska. W odróżnieniu od darów naturalnych charyzmaty nie są nam niezbędne do zbawienia, dlatego nie otrzymują ich wszyscy ludzie. Duch Święty w razie potrzeby obdarowuje szczególną łaską konkretne osoby, aby dzięki niej służyli wspólnocie wierzących. Są więc one dane nie dla uświęcenia osoby obdarowanej, ale dla dobra Kościoła. Kościół wymienia następujące

charyzmaty: mądrość słowa, umiejętność, poznanie, dar wiary, łaska uzdrawiania, dar czynienia cudów, prorocтво, rozpoznawanie duchów, dar języków, łaska tłumaczenia języków. Nauczyciel może krótko wyjaśnić poszczególne charyzmaty.

Metoda – tworzenie historii. Nauczyciel prosi uczniów, żeby zastanowili się, który charyzmat według nich dzisiaj jest najbardziej potrzebny wspólnocie wierzących. Później prosi, żeby uczniowie napisali krótkie opowiadanie obrazujące, jak wygląda posługa wybranym charyzmatem. Po zakończeniu nauczyciel prosi wybranych uczniów o odczytanie swoich prac. Można również dopytać, dlaczego wybrali taki, a nie inny charyzmat.

Metoda – od filmu do tabeli. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że Duch Święty wzbudza w ludziach swoje owoce. Możemy nazwać je również postawami, które cechują osobę wierzącą. Następnie prosi, żeby uczniowie narysowali w zeszytach tabelę lub rozdaje im wydrukowaną tabelę (załącznik 2) i prosi, żeby uzupełnili ją na podstawie filmu *Czy wiesz, że... – Owoce Ducha Świętego*.

<https://www.youtube.com/watch?v=-rPoWvu-TwY> (dostęp: 31.05.2023).

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel wyjaśnia, że dzięki temu, że działa w nas Duch Święty, możemy powiedzieć, że jesteśmy Jego świątynią. To ważne stwierdzenie jest dla nas bardzo zobowiązujące. Wymaga, żebyśmy nie tylko nieustannie otwierali serca na działanie Ducha Świętego, prosili Go o łaski, ale też postępowali zgodnie z Ewangelią. Tłumaczy również, że cały Kościół może być nazwany świątynią Ducha Świętego, gdyż On nieustannie w nim działa, zwłaszcza w sakramentach, prowadzi go i uświęca. Uczniowie samodzielnie lub grupach wykonują ćwiczenie 2 z podręcznika (punkt: „Praca na lekcji”). Po zakończeniu pracy uczniowie prezentują swoje odpowiedzi.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel prosi uczniów, żeby zastanowili się, dlaczego powinniśmy stale prosić Ducha Świętego o Jego charyzmaty. Należy doprowadzić uczniów do wniosku, że w Kościele powinniśmy sobie wzajemnie służyć, a łaski Ducha Świętego pomagają w realizacji tego zadania. Następnie nauczyciel prosi, żeby uczniowie swoimi słowami powiedzieli, jakie czyny świadczą o tym, że człowiek jest świątynią Ducha Świętego.

Podsumowanie lekcji

Duch Święty obdarza wybranych ludzi charyzmatami. Nie są one konieczne do zbawienia, dlatego nie otrzymuje ich każdy człowiek. Są one dane wybranym, aby lepiej służyli Kościołowi. Owoce Ducha Świętego to szczególne cechy osoby wierzącej, pomagające w drodze do świętości. Zarówno o Kościele, jak i o każdym wierzącym możemy powiedzieć, że jest świątynią Ducha Świętego, gdyż Trzecia Osoba Boska w nich przebywa i działa swoją taską.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- Język polski:

Literackie przykłady dojrzewania i momentu inicjacji w literaturze (np. Jacek Soplica z *Pana Tadeusza* A. Mickiewicza – dojrzewanie do skruchy i zadośćuczynienia lub Oskar z powieści *Oskar i pani Róża* E.E. Schmitta – dojrzewanie do relacji z Bogiem; przysięga bohaterów *Kamieni na szaniec* A. Kamińskiego).

Przykłady owocnego życia w literaturze – bohaterów wybranych przez uczniów (np. Fred, siostrzeniec Scrooge'a z *Opowieści wigilijnej* Ch. Dickensa).

- Język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej lub etnicznej:
Słownictwo religijne: np. poszczególne dary Ducha Świętego.

Załącznik 1

Przyjmując sakrament, otrzymaliśmy dary Ducha Świętego.
Dzielimy je na dary i
Kościoł wymienia darów naturalnych Ducha Świętego.
Sakrament umacnia w nas działanie Trzeciej
Osoby Boskiej.
Dary naturalne otrzymuje każdy człowiek, gdyż są nam
.....
Nieustannie powinniśmy się o łaski Ducha
Świętego, aby w szczególnych sytuacjach naszego życia umacniał nas
swoimi darami.

